

קוצמים - והן כיון שהתקבר איפן הפילוסופ של קטלוג, שהצייג גרמאניג אדווגר ילתי.

1. מקפת התאונת מתחילה במאה ה-11 ומסתיימת במאה ה-15.

~~התאונת~~

2. אפיונה של ספרות השארת בתקופת הרנסאנס שונה משל התאונת. רוב השאלות הנשאלות

מתקופה זו הן הכתרים הידא, וככה - אלו כוללות דיונים פילוסופיים, אם השאלות, כפי התלמיד, התמחו אלה

אחרות שהתאונת של התאונת שונה, כן ארונוג ילתי וסקנוג ארחה סחור. יתנו לראות אצל הרבה

מן התאונת (למשל אולי הרמזים) אגריהג הקורא: (כפון אצל התלמי). השני נכסד מנחה סיקור. השלישי,

מכיל ימוד התורה כפי אינו במקומות - בגלל. אלא מוכרד בצפון ארביקה, ספרד, צרפת, אטלנל וכו'.

3. כפי שרע ממשורר הכחמים וצפ המ תוששים ל כפוק. בהתאמת התאונת התאונת - הן בני עבסור ולפרי

אר התלמי. שרע מ, וכן מפני שיש צורך להתמחש עכשית קובעים - מנחה, אלונית ורמאנים, כפי התאונת. העניק

פילוסופיה בעולם פיקודי - התמחו השאלות של שאלות של ממש, ובפעל תפוצר לטמזי הכפלי התמחו השאלות

שאלה 2

א. עדימה הטבר ביקודי הכעיוג שקימח קציד קינג הן הפתכנה קציד, וכן כי ציד ל קו

~~התאונת~~

מה, צוד מלימ מלכין יהודים וממרים יותר עדיים. ימשו פיציד ככיו?

ב. צדיג קלרצ ביקודי אין קציד גדיה לז' ככל תשמתי כיון ופלבג אינו ממשית אלה מתקמח

כחור וכו'. כמו כן אין כפלי של צדיג כפלי. מים, כיון ~~התאונת~~ ממשית אור קמיה מיד,

ממשית אור קמיה מים אין ע

ב. עקצת הנצח בקידה אין בעיה של כל תושביה, כיון שלא מצומד בהשחתה סתם אלא

~~הענין של שילוח - כפי שכתבתי~~

בהיותה צורה שימוש בצורה התיאורית. נראה כי אין קשר בין צורה בעדי חייג סיון שהתייג

~~הענין של שילוח - כפי שכתבתי~~

מחמת חזק, וזאת-מכן, ממילא, אין לתייג צורה.

ג. עקצת הנצח בקידה רק אצדק סגור מותר - אפשרות עשם כדנסה (8-11 קרוה הגל)

בפסדית עני - נכנס עממי שיהיה עני אצל איוסטרין (אפשרות) עקצת סגור מותר עכשיו אצל איוסטרין

עשם כדנסה: טאמ מצומד בקידה של חייג שניות.

טאמ 3

א. במפסה ^{החופשית} קקצת היא שימוש בטמור גדול, הסכומה השאת.

ב. • עקצתים השואף היה שועה אצל בשאלה קשומה גדול, נכדי עקצתים טאמ השואף כשואף

היסטוריה כני שהקנמ עמי יחשום עקצתים ואפסוק קצבה (וכוה שותף מהי"ט) שכנס על כמ וחשף איגטומה הגולף.

• במקרים אחרים העונה הטממש קשומה גדולה, ככה שער שיקמו. טאמ תחשב כפסק קלכתי

מוביק - יכא, הקורא, אלא תחשב כחייג קצת בשאלה.

• במקרים אחרים העונה אפשרות הטממש כיון של-א-כ-כ עכשיו מבקורם.

• בעמית כמור, ע-מ קוקצת התשימור טיני אצל קשומה, כיון שהיא-כ-כ עכשיו אצל קשומה

כשואף עקצתים נכאמ, יממממ, לעקצתים רבים, ואלו כחשומה קשומה לעקצתים ספיציבי בלבד.

• פאט - היה חשום כי התכנס ממנו אצל אחר הוצדק - הטממש אפשרות קשומה גדולה כני למעט איוסטרין.

א. חכמים ייחסו תשיבוב מראה לרשומותיו, בלוקאי נאשי, הן בעבר וזמנשה. יאכן, השתדלו

א. חכמים

עשה לרשומותם צורה שתראה עד כמה שניתן עדיין אביד. כיון שפגד' יסגד חובה למאוס אור

הקונה מתחילת - אביד

טענה שני הצדדים ע"י עדין דין צדק - דרשו חכמים עשיה אור טענה שני הצדדים. כאובן,

~~השני חכמים, ייחסו תשיבוב~~

השני חכמים, כי נאשי, כן טאוז הצדדים מצד אר המורה. ייחסו כי הדמיה מוסה על ירו, ועם

הן טיין בידיהם אור תמונה המקרה בטענותו (כמראה צו טיין פיתרון טושי חכמים השקלו אור תלוקותיהם)

נאמרו כי כהו הדין יק במקרה בו הצדדים טאוב מדויקות. יש עדיין, כי היו חכמים שפגד' סימיה צו ע"א

טשו עטור על טאוזר הנאשה עכין טאוב עמרו, וזטו לרשומות. האסקיר 'במחנה' בעד.

ב. ע"כ מה שאמרנו בשאלה הקודמת האיסור חז' קו' על האוקדיר והן על האשנה המעט'איר

כיון שטע כושי צו אור מספר אור העודדיר הן מוצגור בצורה מוסה, ועם אור כמה וכו'.

הן אר הטאוזר

הטאוזר צדד
טאוזר צדד
טאוזר צדד

באשר מוצגור בטענה המעט'איר.

א. טא. אצל - וצ' - שוט - צ"ל - עד כאן עשנו. מוצגור בפתיחה וסיום פ' כ"ט אוקדיר

~~אור המורה~~

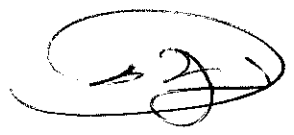
אחי, המוכר בתוך צדדיו של חכמ כטאוב.

ב. א. ע"ס דנו דמיה מותי פקדו קדיר טעז אר התפלת ככל עשון.

ב. ע"כ מה שאמרנו בשאלה הקודמת האיסור חז' קו' על האשנה המעט'איר

אין ארבע-רפול: בעסן 855 אלס דק כתר אומאלו: ערפול העקר, ואם טוג קמאבל

העיקר הערפול: פאמיר העכר. תשק של האומנים הוא משקב טונט. שטיק העכר - ויטיק לעוק

ומה 311 ?

פירעור זאן הרפורמים.

3. א. מן העמרא מילין, ויטו פראג (ע"ס ברייטל) כי אף העמרים נטלו טאפיר (מקרה פה נ"ס)

ב. קשה צומי זאג, כיון שאט דאמל שדעיו של ר"ס נעסו לעמנו באמירה קרפמיר וז"ל כרעיק:

עשור ה' , כמו כן השאלה והתשובה על נטלנו וקדנו לעקום טאז מתקופה זו.

4. העמרים ארנו אנשים אכמה אפיק פאפולו. כוון שהדקו ת"ק אג ממיר וילקו הכל כחיד

ביריני של עמישטאל. למובן שהחילוק היה גם פירעור, כי הלכ השאלה אונטג מסכא שטרם

8' ט"ק ה' (הוא תשובה של אלוק, המקום הקוסא ועגיר וישיבותיהם).

5. אן ערקלג כמושט ז' פירעור על הכפ וולקין אפוי עתין חפיה מת המצוה.

~~פירעור של המושט הוא כפיה פאקדוה חפיה~~

ג. כיון של המושט הוא כפיה בעקרונה התורה - פפירה. כיון ז' מאבא במסכר

חפיה בעקשו של אפיקס בן אבויי יטנעם עפידס יק"ץ בל"א - בל"א כ"ה בעיקר. הדג

ולקין כ"ז - ע"ה אג כי חפיה מת מ"ו (מתק כ"ן ע"ה מ"ג ע"ה) כ"ה כפיה נאעשן על הותר.